॥३॥किंकार्यं वक्तव्यं॥कोर्थः किं प्रयोजनं किंकरोमि वर्तमानसामीप्येलट्॥किंकरिष्ये कस्तएवंसंकटकालस्तत्राह॥व्ययोहीति॥४॥५॥ रामायप्रतिवेदय यदिनप्रतिवेदये स्तर्हि विषयादिकंशपेइत्यर्थः॥६॥७॥८॥एकस्यमरणंमेस्तु॥द्वंद्वमध्येपुरुषांतरसंदर्शकत्वे यथाप्रतिज्ञंममवधस्यप्राप्तत्वादितिभावः॥९॥१०॥११॥१२॥वर्षसहस्रस्य अनश

मुनेस्तुभाषितंश्रुत्वालक्ष्मणःपरवीरहा॥ अभिवाद्यमहात्मानंवाक्यमेतदुवाचह॥ ३॥ किंकार्यंब्रूहिभगवन्कोत्यर्थःकिंकरोम्यहं॥व्य ग्रोहिराघवोब्रह्मन्मुहूर्तंपरिपाल्यतां॥ ४॥ तच्छ्रुत्वाऋषिशार्दूलःक्रोधेनकलुषीकृतः॥ उवाचलक्ष्मणंवाक्यंनिर्दहन्निवचक्षुषा॥ ५॥ अस्मिन्क्षणेमांसौमित्रेरामायप्रतिवेदय॥ विषयंत्वांपुरंचैवशपिष्येराघवंतथा॥ ६॥ भरतंचैवसौमित्रेयुष्माकंयाचसंततिः॥ न हिशक्ष्याम्यहंभूयोमन्युंधारयितुंहृदि॥ ७॥ तच्छ्रुत्वाघोरसंकाशंवाक्यंतस्यमहात्मनः॥ चिंतयामासमनसातस्यवाक्यस्यनिश्चयं॥ ॥८॥एकस्यमरणंमेऽस्तुमाभूत्सर्वविनाशनं॥इतिबुद्ध्याविनिश्चित्यराघवायन्यवेदयत्॥ ९॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वारामःकालंविसृ ज्यच॥ निःसृत्यत्वरितोराजाअत्रेःपुत्रंददर्शह॥ १०॥ सोभिवाद्यमहात्मानंज्वलंतमिवतेजसा॥ किंकार्यमितिकाकुत्स्थःकृतांजलि रभाषत॥ ११॥ तद्वाक्यंराघवेणोक्तंश्रुत्वामुनिवरःप्रभुः॥ प्रत्याहरामंदुर्वासाःश्रूयतांधर्मवत्सल॥ १२॥ अद्यवर्षसहस्रस्यसमाप्ति र्ममराघव॥सोहंभोजनमिच्छामियथासिद्धंतवानघ॥१३॥ तच्छ्रुत्वावचनंराजाराघवःप्रीतमानसः॥ भोजनंमुनिमुख्याययथासि द्धमुपाहरत्॥ १४॥ सतुभुक्त्वामुनिश्रेष्ठस्तदन्नममृतोपमं॥ साधुरामेतिसंभाष्यस्वमाश्रममुपागमत्॥१५॥ संस्मृत्यकालवाक्यानि ततोदुःखमुपागमत्॥ दुःखेनचसुसंतप्तःस्मृत्वातद्घोरदर्शनं॥ १६॥ अवाङ्मुखोदीनमनाव्याहर्तुंनशशाकह॥ ततोबुद्ध्याविनिश्चित्य कालवाक्यानिराघवः॥१७॥ ननियमपरिगृहीतवर्षसहस्रस्येत्यर्थः॥यथासिद्धं यथोपपन्नं॥१३॥राघवः प्रीतमानसः मुनिकोपःपरिहृतइतिप्राप्तसंतोषः॥१४ ॥१५॥ततोनंतरंकालवाक्यानि मंत्रश्रोतुरावयोर्द्रष्टुश्चवधविषयकाणि॥१६॥कालवाक्यानि बुद्ध्यानिश्चित्य सभ्रातृभृत्यवर्गस्योपसंहारःकालप्राप्तउचितएवेतिनिश्चित्य १७

॥१४६॥